

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

utrætte. Fortsetter det paa denne maaten sier jeg det fra mig. Forøvrig er jeg glad for at jeg har faat anledning til at gjøre litt bekjendskap med Balkanforhold og Balkanpolitik. Det er saamen at utsigt til at forholdene hernede atter engang kan sætte Europa i brand, forhaabentlig for sidste gang.

Det er særlig det makedonske spørmaal som er like uløst som før. Jeg skal ikke uttale mig nærmere om det, men ved leilighet tror jeg nok jeg vil skrive en avisartikel om det (naar jeg kommer hjem). Hvorledes er det blit med vort heikjøp? Kunde Dere ikke skrive litt om det? Jeg vet ikke engang om det er gaat i orden. Længter atskillig tilbake til Norge, men før vi reiser hjem, vil vi se os litt nærmere om. Jeg for min part reiser ialfald til Konstantinopel, kanskje ogsaa til Athen. Paa hjemveien stikker jeg ned om Italien. Det er bedst at benytte anledningen, mens man har den.

Herfra er egentlig ikke noget særlig at berette. Dere maa tro det er frygtelig kjedelig at sitte saadan paa et hotelværelse og uten bekjendtskaper i en by som ikke har mere seværdigheter at byde paa enn f. eks. Skien. At bo fast kunde kanskje ikke være saa værst, men at sitte saadan halvt paa reisefot er værre.

Fra Norge har jeg av nyt utenfor familien absolut ikke ~~noe~~ ^{set} andet end at man tænker paa at ophæve forbudet. Jeg har ingen norske aviser, og det om forbudet er det eneste jeg har opdaget i andre aviser utenom den stedse bedrøvelige kronkurs.

Bulgarerne synes mig at være de mest agtværdige av Balkanfolkene, skjønt de ogsaa har adskillige trappetrin igjen før de kommer paa høide med de skandinaviske folk. Kun sørgelig at det skal være en saadan raatten politik i Norden, "famlende, v~~x~~imende, vet ei hvorhen".

Jørgen skrev noget om at Signe hadde faat tvillinger, men jeg vet ikke om jeg skal tro det, eller om det er av samme art som da onkel Nils skrev til Gunnar Fossum i Amerika og fortalte at onkel Rasmus og Dunne hadde faat tvillinger, og Gunnar svarte at de vel het Konsulen og Rasmus.

Skriv ogsaa og fortæl mig om Dere har noget nyt fra Arne.

Med mange hilsener, og de bedste ønsker for mors gebursdag.

Tænk, mor, du er nu 64 aar. Maatte du enda ha mange igjen, til glæde for dine barn, som agter og elsker dig mer end vi desværre viser.

Eders hengivne

VIDKUN